

VALMIERAS ĶIMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Avize iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDAIEN,
1988. gads 14. janvāri

Nr. 2 (423)
Cena 1 kap.

Preces — tautai

KĀDS AIZVADĪTAIS? KĀDS ATNĀKUŠAIS?

JĀUNA gada pirmajās dienās mūsu korespondents tikaš ar plāsa patēriņa preču ražošanas ceha priekšnieki Māru Dauguli, lai parunātu par darbu un sadzīvi, par paveikto un nepaveikto.

Tatād, sāksim ar to, kāds jūsu ceha kolektīvam bija aizvadītais gads.

Tas bija joti ražens, kultūrpēcijs zīpā 1986. gadā, kad saņēmā jauno plānu, bija redzams, ka tas ir nereāls par diviem miljoniem rubļu. Sajā sakarībā ceħa notika liela sapulce, pēc kurās tapa vesture laikraksta «Pravda» redakcijai.

Lūk, fragments no tās:

«Mūsu cehs sāka ražot plaša patēriņa preces 1965. gadā šim nolūkam pielāgotas bijušas noliktavas telpas. Ceħa projekta jauda bija 25 tūkstoši motobrauceju aizsargcepurē gada, patlaban ceħa ražo produkciju, septiņas reizes pārņemdzot projekta apjomu. Paralēli motobrauceju aizsargcepurēm gatavoja ar veselības jostas, sporta somas un citu produkciju.

1986. gada ražošanas plānu ceħa kolektīvs izpildis un plāsa patēriņa preces saražos par 3.039 miljoniem rubļu.»

Tāfak runa gāja par to, ka ceħam tika dots plāna pieaugums, salīdzinot ar 1986. gada plānu, par 32 procentiem. Bet decembri cehs vērēz saņem plānu ar korekcijām, kas paredz produkcijas ražošanas pieaugumu jau par... 80,8 procentiem!

No vesturei:

«Iekārtas, kas uztādītas ceħam, ir morāli un fiziski novecojušas. Izgatavot kvalitatīvu, konkurencējošu produkciju ar tādām iekārtām un pie tādiem izlaides pieauguma tempiem nav reāli.»

Tā jau 1980. gada nozare arsobiedrības CK galvenais tehniskais inspektors atlāva ceħu ekspluatāciju ar noteikumu tīkai līdz jauna ceħa nodosanai ekspluatācijā un atzīmēzot paugurstanāt plāsa patēriņa preču ražošanas plānu.

Ar 1986. gada pieņemtajām sociālistiskajām saistībām ceħi sekmīgi tīkā gala, trīs reizes bija starpēku sociālistiskās sacensības uzvarētāji.

Ceha kolektīvs līdz laikraksta redakciju sniegt palīdzību un sadarbību, risinot jālaujumā par 1987. gada plāna realitāti, ko uztādījusi apvienība.»

Tā visa rezultātā mums nereālo plānu samazināja tīkai par 600 tūkstošiem (!) rubļu, un posutrošā miljona tā arī palikām parāda. Bet, salīdzinājumā ar 1986. gadu, ne-raugoties uz to visu, tomēr devām plānu izpildes pieaugumu.

Gads bija grūts. Smagi apstākļi ar iezīmētām. Pogas KK-5 saņemam neregulāri, tās ir sarusejūšas, pašiem jārod iespēja tās nūket. Tā tas turpinās jau gadi nu gada, bez tām cepures, pēc kurām ir liels pieprasījums, ražot nevar. To ļetekmē divi nosacījumi: pī-

mäs — palielinājies motociklu un to ipašnieku skaits, otrs — stiklaplasta cepurēm, ko ražojam mēs, ir augstakās fizikālās mehāniskās iepasības nekā polietīlena cepurēm, tā ir salīdzinoši lētas, arī kalposānas laiks tām ilgaks.

1988. gada plāns pieaudzis par 21 tūkstoši (vadoties no pieprasījuma). Taču te atkal vairāki šķēršļi. Novecojušas iekārtas. Jaunas presformas, ko saņemam cepuriņu ražošanai, bieži ir nevaliditātis. Brāķi ražot tācu nedrīkstam! Vēl jo vairāk — pēdējos dienus augusūs prāsibas izstrādājumu kvalitātei.

Sūšanas nodaja mums ir Joti noslogota. Ražošanas telpu tikpat kā nav. Strādnieces te sūj arī veselības jostas, pēc kurām arī liels pieprasījums. Gatovajam, arī sporta somas. Gadā atjaunojam 2—3 mēnešus. Bez tam mūsu ceħa izgatavo tehnisko produkciju ar sevišķi augstām tehniskām prasībām.

— Jūs minējāt, ka ražošanas telpu nav. Kā tad ir arī darba apstākļi?

— Mūsu ceħas jau kopš ražošanas sākuma atrodas tā kā pagaidu telpas. Sava ceħa kā tāda mums vispār nav. Ceħas sadalīts it kā pa «filēiem». Pirms 22 gadiem viens tika ierikots tīkai kā pagaidu variants. Bet viss tā arī pārlieci līdz šai baltajai dienai. Sadzīves telpa strādājōsaimēj ir Joti neapmierinoša. Jauna ceħa celtneiciba ieplānota tīkai nākamajā piecgadei.

Vissielikās galvassāpes sagādā noīlākātā problemu. Nav telpu, kur uzaļebat iezīmētālūs, konteineri ar sveķiem stāv uz jelas. Gāda pēdējais dienās visi gaigēji tīkā piekrāuta ar gatavo produkciju, nebija konteineri tā nosūtīšanai. Rūpnīcas darbs ceħam ir ritmisks. Ritmiskums rodas daudzā citu un zinemumu neizdarības dēļ.

— Kas jauns būs ceħa 1988. gads?

— Sogāt apgūli divi jauni plāna patēriņa preču sortimenti — lamināts (speciāls materiāls slēpjū fizikālās mehānisko išķūšību uzlabošanai) un sadzīves siets. Sietu rāzī ar citā rūpniecības, tācē pēc šī tehnoloģijas esam vīngrieži. Tuvinākajā laikā jānodod ekspluatācijā lamināta iecirkņa telpas.

Liels darbs būs jāveic ceħa speċiālistiem un rūpniecības kultūrpēcijs ražošanas sektorām tenīs rākešu izgatavošanas apgušanai no stiklaplasta.

— Kādas problēmas traucē ceħa normālo darbu?

— Iezīmētālū kvalitāte, nerēģulāra piegāde. Kā jau teicu, noīlākavu ar konteineru trikums. Decembri šī iemesls deļ divas nedēļas netika izvesta produkcija, un mums bija jāpārtrauc lakošana un iesaīnošana.

— Jums tagad jāstrādā valsts pieņemšanas apstākļos. Kādas varētu būt prognozes?

— Kopš decembra mūsu ceħa strādā valsts pieņemšanas dienestā darbinieki. Nopietnu domstarpību nav bijis. Tehniskās kontroles daļas darbinieki jau visu laiku mums uzstādījuši Joti stingras prasības, jo izstrādājumus galvenokārt gatavoja tirdzniecībā. Dažos jautājumos valsts pieņemšanas dienests mums pat palīdz. Mēnesis ir pagājis, mums ir laba savstarpējā saņemšana. Nu, dzīvīsim — redzsim.

— Katrā darbā galvenais ir cilvēks. Kas ir jūsu ceħa balsts?

— Varu teikt, ka kolektīva jojoprojām ir labs kodols. Pēdējā gadā atrākuši strādāt jauniesi — apmēram 30 procenti no kopējā strādnieku skaita. Par jauniešiem slīktu vārdu nevaru teikt. Tīk labas metēnes ūvējas aizvadītā gada atrākušas mēnesis no 36. profesionālās tehniskās vidusskolas — disciplinetas pieklājīgas. Mums tāda kadrīma nāvēja kā citos ceħos nepastāv. Daudzi veterāni devušies pensija. Stiklaplastu nodaja to Joti jut. Maiņas nav vairs tās sabiedrīskās aktivitātes un savstarpējās saņemšanas.

Vienmēr varu palūgtuz ilggādejējiem darbiniekiem Juri Pušpuru, Viktoru Verneru, Ausmu Zumentu, Vandu Zakraevsku. Pēc labākās sirdsapziņas strādā Guntis Felkers, Mārite Aļenīka. Un kur tad vēl Andris Blaumanis. Zelts, ne cilvēks!

Par saviem cilvēkiem gribu teikt to labāko. Labs vārds jau mūsdienās kļūvus par deficitu cilvēku savstarpējās attiecībās, tāpat kā iejušīs, sapratīs.

Tad, kad mūsu ceħam gada noīlākātā bija jo sevišķi smagi apstākļi, tā pa īstānu izjutu ceħa un rūpniecības kolektīvu garu. Nebija transportstrādnieku, vajadzēja ceħa vienīm paīsīt kārta produkciju, — visi gaja, visi daria. Un neviens neprasa, kam tas viņiem vajadzīgs un ko par to saņem.

Klusī bet labi strādā piesūcīnāmo materiālu iecirkņus, ko jau ilgus gadi vada Valentīna Barkova — izpildīgs un taktisks cilvēks. Viņas labākā ipašība — nekad neko nesola par tukšo. Sajā sakarībā varētu vēlēt rūpniecības kultūrpēcītā sektorām beidzot no vārdiem pāriet uz darbiem. Idejas ir skaista un atbalstīma lieta, bet šī idejas iestonē līdz galam, līdz reālam iznākumam, kura rezultātā iegust viss kolektīvs, ir vēl svarīgāk.

Pamatā visam ir katrā strādātāja godīga attieksme pret darbu. Paveikīs darbs — visielikās ganādrijums. Ľoti zēl, ka zudis jedziens — arī meistars!

Ar MĀRU DAUGULI runāja
INESE VINKLERE

Īstenojas sociālās attīstības plāns

○ Aizvadītā gada rūpniecīca saņēma trīs jaunas dzīvojamās mājas ar 160 dzīvokļiem. 1987. gada nogāle valsts komisija atzinīgi novērtēja un pieņēma jauno 78 dzīvokļu namu J. Gagarina ielā 2. To cēla Valmieras 43. celtniecības pārvāldes brigāde Staņislava Pituras vadībā un mūsu rūpniecīcas celtniecības brigāde. Sevišķi daudz rūpniecīcas cilvēki pārveica apdarbes darbos un labiekārtos.

○ 1. Maija ielā 1987. gadā uzceltais divas mājas — ar 57 un 25 dzīvokļiem. Tas celtas salīmniecīcā kārtā.

ALEKSEJA KOZINECA foto

KVALITĀTES DIENA

11. janvāri notika kārtējā kvalitātes diena. To vadīja rūpniecīcas galvenais inženieris Andris Stājevičs runāja par produkcijas atestāciju. Analīzē par rūpniecīcas ražotās produkcijas kvalitāti 1987. gadā sniedza direktora vietniece kvalitātes jautājumos Gunā Labrence. Tika izskatīti arī vairāki citi aktuāli jautājumi.

HRONIKA

Par mašīnu PKC-88 operatīvu un kvalitātī pārveiko remontu 13. ceħa elektrotaisniecībām A. Bičulim, V. Sabanam, J. Vigantam — premija no materiālās stimulēšanas fonda.

PSRS Autospota federācija pēc 1987. gada sporta sezonas rezultātiem noteikusi labākos sporta tiesību. Viņu skaitā ir arī mūsu rūpniecīcas DOSAAF komitejas priekšsēdātājs Imants Jerkins.

Par ilggādeju un nevainojamu darbu rūpniecīca un sakārā ar 50. dzīmēšanas dienu 17. ceħa remontātāsēdātājs Jānis Soks apbalvots ar Goda rakstu un naudas prēmiju.

Par ilggādeju un nevainojamu darbu rūpniecīca un sakārā ar 50. dzīmēšanas dienu 17. ceħa remontātāsēdātājs Jānis Soks apbalvots ar Goda rakstu un naudas prēmiju.

Socialistiskajā sacensībā starp administrācijas dalībām vislabākos panākumus 1987. gada III. ceturksnī guv plānu ekonomiskā daļa, darba un darba algas daļa, kadru daļa un finansu daļa.

